

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 25. 02. 2003

MĚSTSKÝ SOUD V BRNĚ

dne 28. 04. 2003

U s n e s e n í

57

ČESKÁ REPUBLIKA
MĚSTSKÝ SOUD V BRNĚ
ODDĚLENÍ DOKUMENTACE A VYŠETŘOVÁNÍ
ZÁSOBNÍ KONTROLA
SLUŽBY KONTROLA A VYŠETŘOVÁNÍ

Dejlo: - 5. V. 2003

Čj: 40V-9/Vt-97/2003

4T 155/2000

Městský soud v Brně rozhodl mimo hlavní líčení v neveřejném zasedání konaném dne 12. února 2003 v Brně v trestní věci obžalovaného **Jaroslava DUBY**, nar. [REDAKCE] v Říčanech, okres Brno, důchodce, bytem Brno-Bystřice, [REDAKCE] t a k t o:

Podle § 231 odst. 1 trestního řádu za použití § 223 odst. 1 trestního řádu se zastavuje trestní stíhání obžalovaného pro skutek spočívající v tom, že

ve funkci velitele vězeňského tábora Vojna u obce Lešetice, okr. Příbram, určeného pro vězně pracující v závodě Uranového průmyslu v Příbrami, v období od podzimu 1951 do jara 1953, nechal v rozporu s tehdy platným vězeňským řádem vydaným výnosem ministra spravedlnosti ze dne 2.7.1951 podle § 123 zákona č. 319/1948 Sb. O zlidovění soudnictví do tzv. „bunkru“, což byl podzemní betonový prostor o rozměrech 3,2 m x 3,6 m tj. 11,5 m² s výškou prostoru u vstupu u vstupních dveří 170 cm a u zadní stěny 178 cm, opatřený vstupním prostorem 60 x 140 cm, uzamykatelnými ocelovými dveřmi, do kterého stále prosakovala voda, bez osvětlení, bez přívodu vody, bez možnosti vytápění, bez řádného větrání, bez hygienického zařízení, bez postele či alespoň pryčny s úmyslem užívat tento prostor jako tzv. „korekci“, umísťovat za kázeňské přestupky vězně a to:

Vladimíra Valentu, nar. [REDAKCE] 1923

- na podzim 1951 na dobu celkem 21 dnů, kdy za celou dobu mu nebylo umožněno z bunkru vyjít event. se umýt nebo vyměnit si osobní prádlo,
- v období před vánocemi 1951 na dobu 3 týdnů, kdy mu asi s ohledem na roční období nebyla poskytnuta deka na přikrytí, nebyla mu umožněna žádná vycházka ani dána možnost se umýt či si vyměnit osobní prádlo, takto byl ponechán v bunkru po dobu 18 dnů, přičemž zbytek trestu mu byl prominut,
- na jaře 1952 na dobu 2 týdnů spolu s dalšími 17 spoluvězni, kdy s ohledem na množství osob s přihlédnutím k prostorám bunkru se poškozenému společně s ostatními spoluvězni špatně dýchalo, přičemž krátce na to byli k těmto osobám na pokyn obviněného přidáni další spoluvězni v počtu minimálně 20 osob, kdy za dané situace mohl poškozený jen stát bez jakékoli možnosti pohybu, přičemž po nějaké době se společně s dalšími spoluvězni v důsledku nedostatku vzduchu začal dusit, protože byl bunkr přeplněn, byla část vězňů propuštěna a poškozený zůstal společně s více než 18 dalšími osobami v bunkru, kdy spali na moči znečištěné podlaze po dobu 2 dnů, za celou dobu pobytu v bunkru poškozenému nebylo umožněno se umýt, nebo si vyměnit prádlo ani mu nebyla umožněna vycházka,

Adolfa Bečváře, nar. [REDAKCE] 1921

- koncem listopadu 1951 na dobu 10 dnů spolu s dalšími 14-ti až 15-ti spoluvězni, kdy strava byla poškozenému poskytnuta 2krát za týden ve snížené dávce než byla základní vězeňská dávka a voda k pití byla poškozenému poskytnuta rovněž 2krát za týden, po celou dobu pobytu byla na podlaze bunkru voda, proto spali ve stoje tak, že

se opírali jeden o druhého, všichni v důsledku absence hygienického zařízení močili na zem a za této situace upadl do bezvědomí vězeň Kobranov, za celou dobu poškozenému nebylo umožněno z bunkru vyjít, umýt se nebo vyměnit si prádlo,

JUDr. Stanislava Drobného, nar. [REDACTED] 1923

- v přesně nezjištěné době od konce roku 1952 do počátku roku 1953 na dobu jednoho měsíce spolu s dalšími 3 spoluvězni, bez jakékoli možnosti osobní hygieny, kdy po celou dobu spali na zemi namačkání na sebe, aby se zahřáli, přičemž poškozenému byla poskytována jako strava vždy 2 dny tzv. „káva“ a třetí den obdržel poloviční dávku stravy, v důsledku těchto podmínek poškozený za uvedené období zhubl o 22 kg a proto byl po pobytu v bunkru přijat na dobu 4 dnů do táborové nemocnice,

Bedřicha Hammera, nar. [REDACTED] 1916

- v květnu 1953 na dobu 1 měsíce, kdy na počátku tohoto období byl do bunkru umístěn na pokyn obviněného s dalšími 30-ti až 35-ti vězni, v důsledku čehož byli v bunkru namačkání na sebe, nemohli se jakkoli pohybovat a tudíž vykonávat základní potřebu, nemohli dýchat, spali opření zády o sebe v sedě „na bobku“ poté byli někteří vězni předáni do jiných věznic a poškozený zůstal v bunkru spolu s dalšími spoluvězni, kdy stravování bylo poskytováno nepravidelně ve výrazně menších dávkách než byly základní dávky v táboře, v průběhu tohoto pobytu poškozeného v bunkru natekla do bunkru dešťová voda, která byla na podlaze bunkru do výše 10 cm, za celou dobu mu nebyla umožněna vycházka a nebyla dána možnost umýt, v důsledku špatného zdravotního stavu, který vznikl pobyt v bunkru, musel být pak poškozený umístěn na dobu 14 dnů do táborové nemocnice,

Františka Horáka, nar. [REDACTED] 1920

- v přesně nezjištěné době roku 1951 opakovaně na dobu jednoho dne až týdne, kdy poprvé byl umístěn do bunkru s velkým počtem vězňů, kdy byli namačkání jeden na druhého, v důsledku toho nemohli dýchat a proto se snažili střídat u otvoru ve dveřích, aby se nadýchali vzduchu, což však nestačilo a v důsledku nedostatku vzduchu se začali dusit, poté boucháním přivolali stráž a ta otevřela dveře,
- v zimě roku 1951 s více spoluvězni, kdy spali na zemi, opírali se o sebe, aby se zahřáli, neboť jim nebyla poskytnuta ani deka na přikrytí, přičemž chléb a vodu dostal poškozený poprvé až třetí den pobytu v bunkru,

Bohumíra Chalabalu, nar. [REDACTED] 1925

- v přesně nezjištěné době roku 1951 spolu s dalšími 8 spoluvězni na dobu jednoho dne,

Josefa Kalistu, nar. [REDACTED] 1923

- na jaře 1951 spolu s osmi spoluvězni na dobu jednoho týdne bez možnosti jakékoli osobní hygieny, s nepravdělnou stravou v polovičních dávkách, přičemž v bunkru poškozený vzhledem ke své výšce 186 cm mohl chodit pouze sehnutý, přes tuto skutečnost poškozenému po celou dobu nebylo umožněno z bunkru vyjít,

Borise Masopusta, nar. [REDACTED] 1909

- v přesně nezjištěné době roku 1951 na dobu jednoho dne společně s velkým počtem spoluvězňů, v důsledku čehož byli na sebe namačkáni a nemohli dýchat,

Františka Melichara, nar. [REDACTED] 1920

- o vánocích 1951 kdy po dobu tří dnů nedostal jíst ani pít a proto lízal vodu prosakující zdi bunkru, přičemž vzhledem k jeho výšce 195 cm nemohl v bunkru chodit, v důsledku prochladnutí a nuceného ohnutí onemocněl s páteří a musel ležet na zemi ve vodě a přestože požádal s ohledem na svůj zdravotní stav o přerušení trestu až do svého uzdravení, tak mu obviněný tuto žádost zamítl a nechal jej ještě 10 dnů ležet ve vodě na podlaze bunkru, z bunkru pak byl poškozený vynesena vězni do táborové nemocnice, kde mu byla léčena vodou rozleptaná zadní část těla a nohou po dobu asi 3 týdnů, za celou dobu pobytu poškozenému nebylo umožněno vyjít z bunkru ani se umýt popř. vyměnit si prádlo,
- dne 7.3.1952 za stejných podmínek, kdy mu nebylo umožněno se umýt či vyjít z bunkru na dobu 10 dnů,
- v říjnu 1952 na dobu 14 dnů za stejných podmínek, kdy opět nebyla poškozenému umožněna vycházka ani žádná osobní hygiena,

Josefa Perka, nar. [REDACTED] 1920

- na podzim roku 1951 na dobu 10 dnů s dalšími dvěma až třemi spoluvězni bez možnosti vycházky, osobní hygieny, přičemž strava poškozenému byla poskytnuta v poloviční dávce každý druhý den,

Petra Vymyslického, nar. [REDACTED] 1931

- v přesně nezjištěné době v období let 1951-1952 opakovaně na dobu 5 až 11 dnů bez možnosti jakékoli osobní hygieny, bez vody, možnosti umýt se, přičemž v jednom případě v podzimním období byl poškozený umístěn do bunkru pouze v trenýrkách na dobu 5 dnů bez toho, aby mu byla poskytnuta deka na přikrytí, s možností stravy v nejnižší dávce 1krát za 3 dny,

Pravomila Raichla, nar. [REDACTED] 1921

- v přesně nezjištěné době od podzimu 1951 do prosince 1951 na dobu 5 dnů, kdy byl v bunkru sám, kdy po celou dobu musel ležet na podlaze, neboť byl svázan na ruku i

nohou, v důsledku čehož vykonával potřebu pod sebe, za celou dobu dostal stravu ve dvou případech celkem asi 0,5 kg chleba a vodu, přičemž na dobu jídla mu byly ruce rozvázány a poté opět svázané, po celou dobu byl takto ponechán bez jakékoli hygieny, po propuštění pak v důsledku dlouhodobého svázání nemohl chodit,

v němž byl spatřován trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního řádu,

z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu.

O d ů v o d n ě n í

Na obžalovaného Jaroslava Dubu byla státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Příbrami podána u Okresního soudu v Příbrami dne 12.4.2000 pod sp.zn. 1Zt 456/97 obžaloba pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona a zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b), odst. 2 písm.c) trestního zákona. Trestné činnosti se měl obžalovaný dopustit v době a způsobem přesně popsáním ve výroku tohoto usnesení. Předseda senátu Okresního soudu v Příbrami podal k Nejvyššímu soudu návrh, aby podle § 25 trestního řádu z důležitých důvodů byla věc obžalovaného Jaroslava Duby odňata Okresnímu soudu v Příbrami a přikázána Městskému soudu v Brně. Usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25.7.2000 sp.zn. 7Nd 185/2000 pak bylo rozhodnuto podle § 25 trestního řádu, že se trestní věc obžalovaného, vedená u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2T 83/2000 touto soudem odnímá a přikazuje se Městskému soudu v Brně, kde byla zapsána pod sp.zn. 4T 155/2000.

Jednáním popsáním ve výroku tohoto usnesení se obžalovaný měl dle podané obžaloby dopustit trestného činu jednak ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona a jednak zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b), odst. 2 písm.c) trestního zákona a to v jednočinném souběhu. Soud vědom si amnestie prezidenta republiky ze dne 9.5.1960 a příslušných ustanovení trestního zákona o promlčení, provedl ve věci dokazování výsledkem svědků, kteří byli schopni dostavit se k hlavnímu líčení a jejichž výpovědi mohly mít podstatný vliv na objasnění celé věci. Po výsledku těchto svědků soud nedospěl k závěru, že v případě, kdyby byla zažalovaná trestná činnost obžalovanému prokázána, mohl by jednáním, pro které na něj byla podána obžaloba naplnit znaky jiného než zažalovaného trestného činu.

Jak již bylo výše uváděno, obžalovaný se dle podané obžaloby měl dopustit dvou trestných činů a to trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona a zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b), odst. 2 písm.c) trestního zákona v jednočinném souběhu, kdy na trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b), odst. 2 písm.c) trestního zákona (tehdy trestný čin porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm.b) odst. 2 písm.c), d) trestního zákona č. 86/1950 Sb.) se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 9.5.1960. Soud po pečlivém zvážení věci dospěl k závěru, že obžalovaný je účasten, pokud jde o tento trestný čin amnestie prezidenta republiky ze dne 9.5.1960 konkrétně článku V z důvod části II článku III. V rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 9.5.1960 část II článek V bylo nařízeno mimo jiné zastavit trestní stíhání pro trestné činy uvedené v části II článek III rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii spáchané přede dnem tohoto rozhodnutí z výjimkou

trestných činů uvedených v článku IV rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii. V části II článek III rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii, jde i o trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b) odst. 2 písm.c) trestního zákona, přičemž z amnestie není vyloučen ani článkem III, IV rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii.

Pokud jde o trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona, pak soud dospěl k závěru, že na tento trestný čin se amnestie prezidenta republiky nevztahovala. Na tento trestný čin pak zákon stanoví trest odnětí svobody v sazbě 2-8 let.

Podle § 67 odst. 1 písm.c) trestního zákona trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby jež činí pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně 3 léta, přičemž je třeba konstatovat, že na tento trestný čin se dle názoru soudu nevztahuje ustanovení § 67 písm.a) trestního zákona, které stanoví, u kterých trestných činů uplynutím promlčecí doby nezaniká trestnost.

Podle § 5 zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu se promlčecí lhůty trestných činů nezapočítává doba od 25.2.1948 do 29.12.1989 pokud z politických důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby.

Z výše uvedeného vyplývá, že promlčecí doba uplynula, pokud jde o trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona dnem 30.12.1994, přičemž jak vyplynulo z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen spolu s podanou obžalobou, obžalovanému bylo obvinění sděleno dne 8.7.1997, tedy několik let po uplynutí promlčecí doby.

Podle § 11 odst. 1 písm.b) trestního řádu, trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li trestní stíhání promlčeno.

Jelikož jak již bylo výše uvedeno na trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm.b) odst. 2 písm.c) trestního zákona se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 9.5.1960 a pokud jde o trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona došlo k promlčení trestního stíhání, rozhodl soud tak, jak bylo uvedeno ve výroku tohoto usnesení a trestní stíhání obžalovaného z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm.b) trestního řádu zastavil.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení je možno podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně.

V trestním stíhání bude pokračováno, prohlásí-li obžalovaný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

Městský soud v Brně
dne 12.února 2003

Mgr.Jiří Pešek v.r.
předseda senátu

Za správnost: Šlichtová

